

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 417/2020
17.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Ристић, адвокат из ..., против туженог ЈП за развој Градске општине ..., Београд, чији је пуномоћник Александар Будаљих, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2103/19 од 12.09.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда Београду Гж1 2103/19 од 12.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 57/2017 од 18.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи решење туженог бр. .. од 04.01.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, као и да се тужени обавезе да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да суд обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка, са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 81.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда Београду Гж1 2103/19 од 12.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 57/17 од 18.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11 ... 87/18), па је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог, на пословима вишег референта за опште послове, на основу уговора о раду бр. .. од 22.07.2015. године. Правилником о организацији и систематизацији послова и радних места бр. .. од 02.12.2016. године, укинута је радно место на које је тужилац био распоређен, а није постојала могућност да се он распореди на друге послове. Тужени је организовао обуку из области противпожарне заштите и упутио тужиоца на полагање стручног испита из области заштите на раду. Међутим, тужилац се није пријавио ради полагања тог испита.

Код овако утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд налази да је правилно, побијаном одлуком, примењено материјално право, када је одбијен тужбени захтев тужиоца да суд поништи решење туженог којим му је отказан уговор о раду и обавезе тужиоца да га врати на рад, као неоснован.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду ("Службени гласник РС" бр. 24/05...13/17), прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоје оправдани разлози који се односе на потребе послодавца и то: ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла. У овом случају, изведеним доказима је утврђено да је ступањем на снагу Правилника тужене о организацији и систематизацији радних места од 02.12.2016. године, укинута радно место вишег референта за опште послове, на које је тужилац био распоређен по претходно важећем Правилнику, а на основу уговора о раду бр. .. од 22.07.2015. године. Тужилац није доказао да постоји слободно радно место код туженог на које он испуњава услове да буде распоређен након укидања његовог радног места, а тужена је, при доношењу решења о отказу уговора о раду бр. .. од 04.01.2017. године, поступила на начин прописан законом.

Неосновани су наводи ревизије тужиоца да су нижестепени судови погрешно применили материјално право јер нису ценили могућност примене одредбе члана 155. став 1. тачка 5. Закона о раду. Супротно тим наводима ревизије тужиоца, нижестепени судови су утврдили да није постојала могућност да се тужилац премести на други одговарајући посао а да нема доказа да је тужена била у могућности и имала објективно оправдане разлоге да примени неку од мера прописану том одредбом Закона. Тужилац, с тим у вези, у ревизији понавља наводе које је истицао и у жалби, а које је другостепени суд ценио и правилно закључио да нису од утицаја на одлучивање.

На основу изнетог, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци ове пресуде донео у смислу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**